

Landet alt det Sukker, som produceredes. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i Samkvemmet med andre Lande, specielt de andre skandinaviske Lande, har Sukkeret under hele Krigen spillet en betydelig Rolle som en Vare, der er brugt til Udveksling med andre Varer. Det Sukker, der er eksporteret, ogsaa i det sidste Aar, er i væsentlig Grad gaaet til vort Naboland Sverige, til Finland og i mindre Mængde til de baltiske Provinser. Det er rigtigt, at der en Gang i den overordentlige Kommission har foreligget en Meddelelse fra en Grosserer om, at han kunde importere Sukker. Jeg tillagde ikke denne Meddelelse videre Betydning, og det gjorde andre Medlemmer af Kommissionen ej heller. Man har gentagne Gange i Kommissionen faaet Meddelelse om, at denne eller hin Importør kunde skaffe de og de Varer. Specielt havde vi under Margarine-debatten fremme ogsaa her i Salen, at man kunde importere Margarine fra Udlandet, men det viste sig meget hurtigt, at Margarine ikke kunde importeres, og der er ej heller blevet importeret Margarine. Dertil kommer, at det rent nationaløkonomisk set maa være af Betydning, at man begrænser sin Import til det mindst mulige, naar man da ikke forvolder Skade derved, særlig naar Priserne for den importerede Vare er uforholdsmæssig høje, saaledes som de hele Tiden har været for Sukker. Det er rigtigt, at der ogsaa har foreligget en Meddelelse fra Sukkerfabrikerne om, at de var i Stand til at købe Sukker i Udlandet til 1 Kr. Kiloet cif Danmark fortoldet, hvilket vel vilde svare til en Udsalgspris af op imod 1 Kr. 30 Øre, maaske noget derover. Men man maa jo erindre, at Danmark baade i Fjor og i Aar har haft sin Sukkerordning paa den Maade, at Staten har overtaget alt, hvad der er produceret af Sukker her i Landet. Staten har paa Forhaand bundet sig til at overtage hele Sukkerproduktionen; følgelig er Staten ogsaa interesseret i, at man kan gennemføre Sukkerordningen finansielt, saaledes som Planen oprindelig var, og Staten kan som Følge deraf ikke tillade, at Import af Sukker kommer paa tværs af den trufne Ordning: saa vil alle finansielle Planer være fuldkommen hen i Vejret og ingen kunne tage Ansvaret derfor. Jeg har ikke tillagt Meddelelsen om, at man kunde importere Sukker, nogen Betydning, og jeg tror heller ikke, at man, hvis man var gaaet ind paa Tanken om at importere Sukker, vilde været kommet videre med denne Import end til Diskus-

sionen derom. Jeg er vis paa, at det vilde være gaaet med Sukkerimporten noget nær paa samme Maade, som det gik med Margarineimporten: man kunde kun faa nogle meget ubetydelige Mængder, da det endelig kom til Stykket.

Saaledes har Forholdet været, saaledes har jeg set paa Sukkerforbruget her i Landet, og jeg tror, jeg i alt væsentligt i dette mit Syn har været i Overensstemmelse med det store Flertal af Medlemmerne her i Salen. Jeg kan saa meget sikrere udtale dette, som det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) jo ikke har protesteret imod, at hans Partifæller i Finansudvalget flere Gange har givet deres Tilslutning til Forslag om at eksportere Sukker, naar Forslag derom har foreligget fra Ministeriet. Jeg maa hævde, at hvis det havde været det ærede Medlem og hans Parti om at gøre at faa mere Sukker ud til Forbrugerne, vilde de have forhindret Eksporten af Sukker her fra Landet; men de har paa ethvert Tidspunkt anset den foreslaaede Eksport for at være nødvendig, for at være formaalstjenlig, mere nødvendig og mere formaalstjenlig end at forbruge de Mængder, der var Tale om at eksportere, her i Landet.

Det ærede Medlem talte om, at man jo ikke kunde stille den Pris, som Staten kunde have faaet, i Forhold til det, der var lovet fra Persien. Det har jeg heller ikke gjort, der har ingen Eksport fundet Sted til Persien, af Aarsager, som der ingen Grund er til at omtale her, men jeg sagde, at de 6 Mill. kg Sukker, der ekstra var uddelte for nogle Uger siden, ganske sikkert kunde have været eksporteret til en Pris af 1 Kr. 20 Øre, medens Staten kun fik 38 Øre pr. kg, og derved har Staten ganske utvivlsomt ofret ca. 5 Mill. Kr. Dette lader sig ikke bortforklare, og dette Ekstrakvantum er givet udover Rationeringsplanen.

Det ærede Medlem fra Bjerre sagde, at jeg ganske sikkert var den, som længst vilde holde paa de prisregulerende Foranstaltninger. Jeg vil dertil sige, at jeg vil holde paa dem akkurat saa længe, som jeg anser dem for formaalstjenlige, som jeg anser dem for at være nyttige for Forbrugerne, og ikke et Sekund længere.

Endelig vil jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner), der syntes at gøre sig særlig Umage for at faa Industri-sukkeret ud saa billigt som muligt og paa Bekostning af de almindelige Forbrugere. Saaledes maa jeg forstaa det ærede Med-